

СОЦИАЛЬНО-ФИЛОСОФСКИЕ ВЗГЛЯДЫ САПАРМУРАТА НИЯЗОВА

Дурдыев И.Б., гр. ТХК-40

Научный руководитель – канд. филос. наук, проф. **И.А. Шудрик**
Харьковский государственный университет питания и торговли

Социально-философские взгляды бывшего президента Туркменистана Сапармурата Ниязова (1940-2006) изложены в его книге “Рухнама”, вышедшей в Ашхабаде в 2001 году. Туркменбаши анализирует сложную 5 тысячную историю туркменского народа, оценивает современное состояние своей Родины и считает, что туркменский народ должен “собственными руками строить свое будущее”. По мнению С. Ниязова туркменский народ создал ценности, вошедшие в сокровищницу мира. Пять тысяч лет назад туркмены создали пшеницу, ахалтекинских скакунов, туркменскую овцу и собаку, национальные украшения, ковры, первыми изобрели повозку. Духовными ценностями туркменского народа является суфистская философия, поэзия, и музыка.

По мнению Туркменбаши Рухнама для туркмен станет философской системой не только познания, но и построения их мира. Целостность истории туркмен является средством их дальнейшего развития и процветания. За первые 10 лет независимости Туркменистан вошел в число экономически развитых стран мира. Это усиливает уверенность в завтрашнем дне.

Туркменбаши считает, что СССР был построен “на крови и страданиях людей”. В составе СССР Туркменистан был “зависимым и несправедливым”. С 1987 г. возникли разногласия и межнациональные конфликты, которые привели к распаду СССР. 22 августа 1990 г. от имени Верховного Совета Туркменистана С. Ниязов выступил с декларацией о самостоятельности, суверенности и независимости Туркменистана. 26 октября 1991 г. на заседании Верховного Совета Туркменистана, основываясь на результатах референдума, С. Ниязов огласил Конституционный Закон о государственной независимости Туркменистана. Соответственно Конституции Туркменистан является независимым, нейтральным и демократическим государством.

Философия Рухнамы – духовный источник туркменского народа.

УНІКАЛЬНІСТЬ ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМА

Гльїна Д.Д., гр. ТЕ-40

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. **О.М. Варипасв**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

На мою думку, унікальність людського буття – є актуальною проблемою суспільства. На жаль, люди не приділяють їй достатньо уваги. Вона залишається не повністю розкритою для кожного із нас як окремої особистості. По-перше, життя людини дуже часто проходить непомітно, і за його час вона навіть не встигає зрозуміти чому і для чого жила. Чи варто жити не розуміючи свого існування? Чи варто підкорюватись кайданам повсякденності?

Одним із прикладів вирішення цього питання є трактат Серена К'еркегора «Або – або», де йдеться про «самотню, на саму себе покинуту людину», що стоїть у «безмірному» ворожому світі, який іменується «нерозумінням». У к'еркегорівській людині немає ані теперішнього, ані минулого (воно ще не прийшло), ані майбутнього (воно вже минуло). Також такі видатні письменники, як Жан Поль Сартр, Франц Кафка та Альбер Камю у ХХ сторіччі не випадково підіймають цю тему у своїх творах, вони намагаються наштовхнути людей на правильне сприйняття себе та світу. У їхніх творах ми можемо досить чітко побачити ту безнадійність людини у теперішньому світі, зрозуміти стан її душі та оцінити його. Видатні письменники з усього світу не випадково намагались показати читачу звичайну людину, вони намагались наштовхнути його на роздуми про своє життя, чого воно варте і чи не варто щось змінити у ньому.

По-друге, цілком природно, що кожен повинен прагнути індивідуальності. Якщо в нас зникне бажання виділитися серед інших, суспільство стане сірим і нецікавим.

Розглянемо філософію Мартіна Хайдеггера. Буття в його творах досягається не через міркування, а лише безпосередньо, відкриваючись людині як її власне буття, її особисте існування. Специфічність екзистенції людини вбачається у її постійній спрямованості у майбутнє.

Взагалі відчуття «боротьби» закладено у генах людини, бути першим, сильнішим, унікальнішим – це в нас у крові. Отже, щоб звільнити внутрішню енергію себе як унікальної особистості, необхідно звільнитися від повсякденності та відчути свободу духу та тіла.